Ner 47 i 48.

DZIENNIK RZĄDOWY

WIELKIEGO KSIĘSTWA

KRAKOWSKIEGO.

W Krakowie dnia 17 Marca 1852 r.

Ner 3584. [130]

RADA ADMINISTRACYJNA

W. KSIĘSTWA KRAKOWSKIEGO.

W wykonaniu Reskryptu C. K. Kommissyi Gubernialnéj z d. 3 b. m. i r. N. 3058 Rada Administracyjna podaje do powszechnéj wiadomości Rozporządzenie Cesarskie z dnia 8 Lutego r. b. dotyczące zaprowadzenia przepisów karnych przeciw zrządzającym uszkodzenia na kolejach żelaznych i telegrafach Rządowych w osnowie jak niżéj.

Kraków dnia 13 Marca 1852 r.

Prezes
P. MICHAŁOWSKI.

Sekretarz Jlny
WASILEWSKI.

CESARSKIE ROZPORZĄDZENIE Z DNIA 8 LUTEGO 1852,

obowiązujące w całym obrębie państwa z wyjątkiem Pogranicza woj-

skowego, mocą którego ustanowione i od 21 Lutego 1852 zaprowadzone zostają przepisy karne przeciw uszkodzeniom i innym czynnościom kary godnym, wyrządzonym na kolejach żelaznych i telegrafach rządowych.

Zważywszy, iż w niektórych krajach koronnych zupełnie brakuje pewnych prawnych przepisów przeciw uszkodzeniom i innym czynnościom kary godnym, wyrządzonym na kolejach żelaznych i telegrafach rządowych, ustawy zaś karne, zaprowadzone w tym przedmiocie w innych krajach koronnych, poczęści okazały się nieskuteczne; przeto po wysłuchaniu wniosków Mojéj Rady Ministrów i Mojéj Rady państwa, wydaję niniejszém dla całego obrębu państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, postanowienia następujące:

§. 1.

Począwszy od 21 Lutego 1852 r., jako od dnia, w którym zatwierdzony Mojém rozporządzeniem z dnia 16 Listopada 1851 (N. 1. r. 1852 Dz. pr. p.). porządek czynności na kolejach żelaznych, we wszystkich krajach koronnych w działanie wprowadzony zostaje, uważane być mają za zbrodnie gwałtu publicznego, złośliwe uszkodzenia na kolejach żelaznych, bez różnicy, czy ruch na takowych odbywa się za pomocą pary lub nie, tudzież na zakładach przynależących, środkach transportu i innych przedmiotach do ruchu na kolejach należących, bez względu na kwotę wyrządzonéj szkody.

§. 2.

Kara za takową zbrodnię, jest ciężkie więzienie od jednego do lat pięciu; jeżeli zaś z takowego uszkodzenia wyniknąć może niebezpieczeństwo, grożące życiu, zdrowiu lub ciału człowieka, albo też niebezpieczeństwo dla własności obcéj w większéj rozciągłości, wówczas stanowi się kara ciężkiego więzienia od pięciu do lat dziesięciu.

Jeżeli z uszkodzenia wynikło rzeczywiście nieszczęście, nadwerężające zdrowie, bezpieczeństwo ciała lub własność cudzą, w większéj rozciągłości, wówczas winowajcy karani być winni ciężkiém więzieniem od dziesięciu do lat dwudziestu; jeżeli zaś przytém zachodzą okoliczności winę szczególniéj uciążające, ciężkiém więzieniem na całe życie.

Jeżeli w skutku takowego uszkodzenia, nastąpiła śmierć człowieka, a sprawca takową przewidzieć mógł, wówczas śmiercią karany będzie.

§. 3.

Staje się także winnym zbrodni gwałtu publicznego, ktokolwiek przez jakąbądź inną rozmyślną czynność złośliwą, lub przez umyślne zaniedbanie obowiązku, jaki ma na sobie przy czynności na kolei żelaznéj sprowadzi pod względem kolei żelaznych niebezpieczeństwo oznaczone w §. 2.

§. 4.

Kara na takową zbrodnię, jest ciężkie więzienie od jednego do lat pięciu. Jeżeli zaś zachodzi którakolwiek z okoliczności uciążających, wspomnionych w § 2, wówczas należy karami tamże ustanowionemi, karać także i zbrodnie w § 3 określone.

§. 5.

Złośliwe uszkodzenia jakiéjkolwiekbądź części składowéj telegrafu rządowego, i każde umyślne przeszkodzenie czynności takowego, równie jak wszelkie umyślne nadużycie tegoż zakładu rządowego, uważane być mające bez względu na kwotę wyrządzonéj szkody, jako zbrodnie gwałtu publicznego, i karane ciężkiém więzieniem, od sześciu miesięcy do jednego roku, a zaś w razie ważnéj szczególnie szkody, lub osobliwéj złośliwości, ciężkiém więzieniem od jednego roku do lat pięciu.

§. 6.

Kradzież popełniona w przedmiotach, oznaczonych w §§ 1 i 5, już dla własności rzeczy skradzionéj, bez wszelkiego względu na wielkość kwoty, za zbrodnię ma być uważaną, jako zbrodnia według istniejących ustaw karnych traktowaną, i nigdy niżéj jak ciężkiém więzieniem, sześćmiesięczném karaną.

§. 7.

Wszelka czynność lub wszelkie opuszczenie, zakazane przepisami policyjnemi, wydanemi dla kolei żelaznych i telegrafów rządowych, lub popełnione na tychże zakładach, a tego oraz rodzaju, iż sprawca już po skutkach naturalnych, dla każdego pojęcia przystępnych, lub na mocy osobno obwieszczonych przepisów, lub według swego stanu, urzędu, powołania lub przemysłu, swego zatrudnienia, lub téż nareszcie według szczególnych okoliczności swoich poznać może, iż czynność lub opuszczenie zdolne jest sprowadzić lub powiększyć niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia lub ciała osób, albo własności cudzéj, — karane być winno na każdym winowajcy, nawet choćby nie sprowadziło rzeczywistéj szkody, jako przestępstwo karą pieniężną od pięciu do pięciuset złr.. albo aresztem od trzech dni do trzech miesięcy.

Jeżeli nie można ściągnąć kary pieniężnéj, lub gdyby takowa sprawiła znaczny uszczerbek w stósunkach majątkowych lub w wyżywieniu skazać się mającego lub familii jego, wówczas należy karę pieniężną zamienić na areszt; licząc jeden dzień na pięć złotych reńskich.

§. 8.

Jeżeli zaś osoba, ustanowiona przy ruchu kolei żelaznéj, lub przy telegrafach rządowych, popełni w służbie swojéj przestępstwo rzeczonego właśnie rodzaju, wówczas należy zawsze skazać takową na surowy areszt

od trzech dni do trzech miesięcy, a zaś w razie okoliczności bardzo uciążających, aż do sześciu miesięcy, a to w miarę udowodnionego wyższego stopnia niedbalstwa, lub jeżeli powstało niebezpieczeństwo dla więcéj ludzi, jeżeli więcéj uszkodzeń nastąpiło lub zresztą większa wynikła szkoda.

§. 9.

W szczególności należy karać takiemi karami następujące jeszcze przestępstwa osób, ustanowionych przy czynnościach około kolei żelaznych:

a) Otworzenie kolei przed uzyskaném pozwoleniem, lub przed wypełnieniem potrzebnych do tego warunków;

b) zaniedbanie w ustawieniu lub w utrzymywaniu przepisanych do uniknienia szkody, ogrodzeń, szranków, tablic z zakazami i innych środków ochrony i ostrożności;

c) ustanowienie osób, które nie wykazały uzdatnienia, wymaganego przepisami służbowemi, lub które wykluczonemi zostały przez rząd od téj czynności, do któréj przeznaczone są;

d) przedsiębranie jazdy lub dozwolenie takowéj w uszkodzonym stanie kolei, grożącym niebezpieczeństwem, albo téż lokomotywami, wozami lub innemi ruchu środkami takiego samego stanu.

§. 10.

Jeżeli zaś przez czynność lub opuszczenie, wskazane w §§ 7—9, nastąpiło ciężkie uszkodzenie na ciele lub zabicie człowieka, wówczas to karane być winno jako wykroczenie surowym aresztem, w piérwszym razie od sześciu miesięcy do dwóch lat, w drugim zaś razie aż do trzech lat.

§. 11.

Jeżeli którakolwiek z czynności, wskazanych w §§. 1 i 5, popełniona

została tylko z swawoli, lekkomyślności lub niedbalstwa, a jeżeli przy tém nie zachodzi wina wspomniona w § 7, wówczas należy takie czynności karać jako przestępstwa aresztem od jednego do trzech miesięcy.

§. 12.

Jeżeli którakolwiek czynność lub opuszczenie, ogłoszone w niniejszéj ustawie za kary godne, popełnioném zostanie jako środek do wykonania innego czynu kary godnego, wówczas należy zastósować przepisy o zbiegu więcéj czynności kary godnych, jak równie każdą także z tymże połączoną kradzież osobno karać należy.

§. 13.

Sądownictwo co do kary godnych czynności, uznanych w poprzedzających paragrafach za zbrodnie i wykroczenia należy w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, w województwie Serbskiém, w banacie Temeskim i w Siedmiogrodzie, tudzież w królestwie Lombardzko-Weneckiém, w Dalmacyi, w Galicyi, w Krakowie i na Bukowinie, do sądów powołanych dotąd do wykonywania sądownictwa kryminalnego według przepisów dla postępowania kryminalnego istniejących; względem czynności zaś, uznanych wyżéj za przestępstwa, do władz powołanych tamże do postępowania karnego nad przestępstwami policyjnemi.

W tych zaś krajach koronnych, w których dotąd obowiązuje ustawa o postęp. karn. z dnia 17 Stycznia 1850 r. należy rozprawa główna i wyrokowanie co do zbrodni, w §§. 1—5 wyszczególnionych, w tych przypadkach, w których według ustawy najmniéj kara ciężkiego więzienia od 5 do lat 10 wyrzec się ma, do sądów karnych, wstępujących na mocy Mojego rozporządzenia z dnia 11go Stycznia 1852 L. 5. Dz. pr. p. w miejsce sądów przysięgłych, oprócz tego zaś do sądów powiatowych kolegialnych, do których należy także postępowanie w czynno-

ściach, uznanych wyżéj za wykroczenia, jako też śledztwo przygotowawcze co do wszystkich wyżéj wyrażonych zbrodni. Sądownictwo co do wyżéj rzeczonych przestępstw wykonywać będą tamże sądy powiatowe pojedyncze.

§. 14.

Z dniem, w którym zaprowadzone zostanie działanie niniejszego rozporządzenia, ustaje w wspomnionych krajach koronnych moc prawna wszelkich dotąd obowiązujących przeciwnych przepisów, a mianowicie w tych krajach koronnych, w których obowiązuje księga ustaw karnych z dnia 3go Września 1803 r., postanowienia karne, zawarte na mocy dwóch Cesarskich uchwał z dnia 30 Stycznia 1847 r. w dekretach kancelaryi nadwornéj z dnia 7 Marca 1847 r. L. 5805 *) i z dnia 2 Maja 1847 L. 14076 **).

Na dawniéj popełnione czynności kary godne i rozpoczęte już śledztwa, niniejsze rozporządzenie o tyle tylko zastósować należy, o ile podług niniejszego przepisu nie ulegają surowszemu wyrokowi, jak według praw dawniéj istniejących.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p. **Krauss** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady Ministrów.

---

*) W zbiorze politycznych ustaw i rozporządzeń tom 75 str. 41.

**) Tamże str. 97.

Ner 281. **OBWIESZCZENIE.** [126]

RADA MIASTA KRAKOWA.

W zastósowaniu się do §. 1 Prawa Sejmowego z dnia 19 Grudnia 1821 N. 4801 D. G. S. podaje do wiadomości, iż plac na którym stał dom N. 33 w G. XI Miejskiéj wynoszący 26°—0′ —0″sążni □ własnością zmarłego Dawida Tewel Helbrandt będący, zajętym zostanie na użytek publiczny, w celu utworzenia ulicy stósownie do planu upięknienia przez b. Senat Rządzący w r. 1845 do L. 799 zatwierdzonego.

Kraków dnia 27 Lutego 1852 r.

(2 r.)

Vice - Prezes
J. PAPROCKI.
Za Sekr. Jlnego Zawisza.

Ner 2261. [131]

OBWIESZCZENIE.

RADA MIASTA KRAKOWA.

Podaje do wiadomości publicznéj, iż parasol kitajowy zielony, znajduje się w Depozycie tutejszym, od osoby podejrzanéj odebrany; ktoby więc sądził się być właścicielem, zechce się po odbiór takowego zgłosić.

Kraków dnia 10 Marca 1852 r.

(1 r.)

Vice - Prezes
J. PAPROCKI.
Z. Sekr. Jlnego J. Estreicher.